

Homeopatia to dziedzina medycyny, w której podobne leczy się podobnym. Jest to terapia, która zajmuje się wszystkimi chorobami.

Jej najważniejszą zasadą jest dodawanie sił organizmowi, np. wspomaga się gorączkę, która jest naszym naturalnym mechanizmem obronnym. Medycyna konwencjonalna (alopatyczna) stosuje leki przeciw wszystkiemu: przeciwgorączkowe, antybiotyki, przeciwbiegunkowe, antydepresyjne. Homeopatia poszła inną drogą. Dolegliwość każdego pacjenta traktuje się indywidualnie. Homeopata leczy pacjenta a nie chorobę.

Gorączka i biegunka są reakcjami obronnymi organizmu i nie należy z nimi walczyć, trzeba je wspomagać w wojnie z chorobą i czynnikami, które ją wywołują. Na ludzkie schorzenia szuka leków w przyrodzie: wśród zwierząt, roślin i minerałów.

Jako przykład leczenia homeopatycznego niech posłuży np. terapia przeciwbólowa. Jest wiele rodzajów bólu i mają wiele przyczyn. U każdego człowieka leczy się je innym lekarstwem, ponieważ każdy z nas ma inną konstytucję, czyli specyficzny układ, związany z indywidualną budową organizmu. Każdy z nas ma inną podatność na ból i leki, inne oddziaływanie psychiczne na kurację, inną reakcję na świat zewnętrzny.

Aby wyleczyć pacjenta trzeba go dobrze poznać, dlatego w homeopatii wywiad z pacjentem jest bardzo obszerny i stąd pierwsza wizyta trwa dość długo. Lekarz musi wiedzieć, kiedy występuje ból i z jakimi sytuacjami się wiąże. Bada się odczucia smakowe i węchowe pacjenta. Przeprowadza się wywiad rodzinny: choroby w dzieciństwie, w rodzinie, przebieg ciąży, szczepienia u dzieci. Na początku terapii homeopatycznej leczy się ostre stany. Kiedy pacjent czuje się lepiej, docieka się przyczyn schorzenia. Następnie wybiera się indywidualny lek tzw. głębokiego działania. Dawki przyjmuje się rzadziej niż leki konwencjonalne.

Początkowo leczony może się źle czuć, ale na wstępie kuracji organizm musi się oczyścić. Potem lek "dobiera" się do przyczyn choroby. Przy niektórych chorobach - np. astmie i cukrzycy - nie rezygnuje się z leków niehomeopatycznych. Obniża się ich dawkę i włącza do kuracji leki naturalne. Dietę i leki dostosowuje się do warunków i miejsca, gdzie pacjent przebywa, bo owoce rodzimej przyrody są dla nas najzdrowsze. Leczenie homeopatyczne ma zapobiegać też nawrotom chorób, ma uzbroić nasz organizm przeciwko bakteriom i wirusom, które często nas atakują. Przy chorobach ze stanami przewlekłymi łagodzi dolegliwości, odczuła na ból. Specjalne preparaty homeopatyczne można przyjmować przed operacją. Pomagają one opanować lęk, zmniejszają problemy po narkozie, przyspieszają gojenie, zapobiegają odleżynom. Wszystkie wskazania i przeciwwskazania do stosowania tej terapii określa lekarz-homeopata.

Homeopatia czyli podobne leczyć podobnym

Homeopatia to dziedzina medycyny, w której najważniejszą zasadą jest dodawanie sił organizmowi, np. wspomaga się gorączkę, która jest naszym naturalnym mechanizmem obronnym. Dolegliwość każdego pacjenta traktuje się indywidualnie. Homeopata leczy pacjenta a nie chorobę. Na ludzkie schorzenia szuka leków w przyrodzie: wśród zwierząt, roślin i minerałów.

Po pierwsze: wspomagać organizm

W wielu krajach świata homeopatia jest uznaną metodą kliniczną. Homeopatia w swoich ogólnych zasadach liczy już wiele wieków. Jest to terapia, która zajmuje się wszystkimi chorobami. Generalnie w homeopatii chodzi o to, że leczy się podobne podobnym. Medycyna konwencjonalna (alopatyczna) stosuje leki przeciw wszystkiemu: przeciwgorączkowe, antybiotyki, przeciwbiegunkowe, antydepresyjne. Homeopatia poszła inną drogą. Gorączka i biegunka są reakcjami obronnymi organizmu i nie należy z nimi walczyć, trzeba je wspomagać w wojnie z chorobą i czynnikami, które ją wywołują.

Każdy ból jest inny

Jako przykład leczenia homeopatycznego niech posłuży np. terapia przeciwbólowa. Jest wiele rodzajów bólu i mają wiele przyczyn. U każdego człowieka leczy się je innym lekarstwem, ponieważ każdy z nas ma inną konstytucję, czyli specyficzny układ, związany z indywidualną budową organizmu. Każdy z nas ma inną podatność na ból i leki, inne oddziaływanie psychiczne na kurację, inną reakcję na świat zewnętrzny.

Bardzo ważne jest badanie

Aby wyleczyć pacjenta trzeba go dobrze poznać, dlatego w homeopatii wywiad z pacjentem jest bardzo obszerny i stąd

pierwsza wizyta trwa dość długo. Lekarz musi wiedzieć, kiedy występuje ból i z jakimi sytuacjami się wiąże. Bada się odczucia smakowe i węchowe pacjenta. Przeprowadza się wywiad rodzinny: choroby w dzieciństwie, w rodzinie, przebieg ciąży, szczepienia u dzieci. Na początku terapii homeopatycznej leczy się ostre stany. Kiedy pacjent czuje się lepiej, docięka się przyczyn schorzenia. Następnie wybiera się indywidualny lek tzw. głębokiego działania. Dawki przyjmuje się rzadziej niż leki konwencjonalne.

Lek dobrany indywidualnie

Początkowo leczony może się źle czuć, ale na wstępie kuracji organizm musi się oczyścić. Potem lek "dobiera" się do przyczyn choroby. Przy niektórych chorobach - np. astmie i cukrzycy - nie rezygnuje się z leków niehomeopatycznych. Obniża się ich dawkę i włącza do kuracji leki naturalne. Dietę i leki dostosowuje się do warunków i miejsca, gdzie pacjent przebywa, bo owoce rodzimej przyrody są dla nas najzdrowsze. Leczenie homeopatyczne ma zapobiegać też nawrotom chorób, ma uzbroić nasz organizm przeciwko bakteriom i wirusom, które często nas atakują. Przy chorobach ze stanami przewlekłymi łagodzi dolegliwości, odczula na ból. Specjalne preparaty homeopatyczne można przyjmować przed operacją. Pomagają one opanować lęk, zmniejszają problemy po narkozie, przyspieszają gojenie, zapobiegają odleżynom. Wszystkie wskazania i przeciwwskazania do stosowania tej terapii określa lekarz-homeopata.